

Світлана Козловська

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я У ПРОЦЕСІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

На етапі реформування системи освіти України головним завданням є оптимізація навчально-виховного процесу у закладах вищої освіти

Водночас гостро стоїть проблема формування здоров'я підростаючого покоління. У сучасних умовах життя зростає захворюваність школярів та студентів. Іншою причиною зміни реального стану фізичного виховання підростаючого покоління є низький рівень мотивації до ведення здорового способу життя, а також низький рівень фізичної підготовленості [1; 2].

Науковці наголошують на необхідності пошуку ефективних шляхів оновлення змісту, форм і методів навчального процесу відповідно до європейських стандартів вищої освіти.

Водночас вітчизняні та зарубіжні дослідження приділяють недостатньо уваги розробці та використанню інноваційних технологій навчання, які всебічно сприяють зміцненню здоров'я та формують стійку рухову мотивацію та систему знань у галузі фізичної культури та спорту.

Основним завданням сучасної системи фізичного виховання у закладах вищої освіти є: підвищення у студентів рівня фізичної підготовленості, створення оптимальних умов для їх фізичного розвитку та потреби у регулярних фізичних навантаженнях. Водночас результати численних досліджень проведених науковцями, показують, що сучасні підходи до організації навчального процесу з фізичного виховання у вищих навчальних закладах не забезпечують ефективного вирішення цих проблем. Тому пошук нових ефективних форм організації навчального процесу з фізичного виховання у ЗВО є важливим завданням фахівців у галузі фізичного виховання [4].

Нині в українських освітніх стандартах немає чітких офіційних вимог до фізичної підготовки фахівців з вищою освітою, відсутні передумови та джерела, що відповідають культурним критеріям та сприяють формуванню та корекції рухової активності та потреб студентів. У зарубіжних закладах вищої освіти широко використовуються педагогічні технології різного рівня: технології реалізації освітнього середовища, ігрові технології, олімпійські освітні технології, особистісно-спортивно-орієнтовані технології, технології рухового навчання, технології навчання розвитку, об'єкт-суб'єктна взаємодія, технології індивідуального розвитку, індивідуалізація навчання, диференціація рівнів, проблемне навчання тощо [10].

На жаль, у вітчизняних ЗВО, існує традиційна система «підтримуючого» навчання, яка не враховує різноманітні аспекти діяльності студентів. Освітня підтримка гарантує спадок соціокультурного досвіду,

притаманна як шкільній, так і університетській освіті, є процесом і результатом такої діяльності, спрямованої на підтримку та відтворення існуючої культури, соціального досвіду та соціальної системи. Це навчання провокує домінуючий розвиток репродуктивно-пізнавальної діяльності учня, а творчий потенціал, продуктивні здібності та особистість розвиваються спонтанно [7].

Використання інноваційних технологій у фізичному вихованні студентів має базуватися на комплексному підході, що визначає реалізацію учня у навчальній, суспільній, професійній та громадській діяльності [6; 8].

Інноваційні технології мають на меті перевести інноваційні інновації в систему правил, рекомендацій, інструментів і прийомів, які гарантують їх ефективність і практичну реалізацію в конкретний історичний момент часу. Вони спрямовані на післяопераційне впровадження різних видів педагогічних інновацій, які вносять зміни в традиційний педагогічний процес [5].

Інноваційні педагогічні технології підпорядковані конкретній меті та призводять до позитивного результату у спільній роботі вчителів (викладачів) та учнів (студентів) щодо впровадження інновацій у зміст, методи, форми та засоби навчально-виховної роботи.

Інноваційні освітні технології мають деякі особливості, які відрізняють їх від традиційного навчання: ідейна новизна (впровадження інноваційних ідей та підходів до навчання в технології); наукова обґрунтованість; цілісність конструкції (наявність постійного набору елементів конструкції); творча відтворюваність (вміння вносити особистий досвід впровадження технологій у масову освітню практику); оптимальні витрати сил і часу (викладачі та учні).

Технологія максимально пов'язана з навчально-виховним процесом: діяльністю вчителя та учнів, їх структурою, засобами, методами та формами. Отже, структура інноваційної педагогічної технології включає:

- а) концептуальна основа;
- б) змістовна частина навчання:
 - цілі навчання – загальні й конкретні;
 - зміст навчального матеріалу;
- в) процесуальна частина – технологічний процес:
 - організація навчального процесу;
 - методи і форми навчальної діяльності тих, хто навчається;
 - методи й форми роботи вчителя;
 - діяльність учителя по керуванню процесом засвоєння матеріалу;
 - діагностика навчального процесу [3; 5].

Розробка та впровадження інноваційних педагогічних технологій активізують діяльність дослідників і практиків з метою вивчення найбільш ефективних форм, засобів і методів підвищення ефективності. Для уникнення непотрібної втрати часу та ресурсів використовуються новітні досягнення науки та практики; передбачати та планувати діяльність викладачів та учнів для запобігання їх виправленню під час наукової

діяльності; використання інформаційних технологій.

У практиці фізичної культури найбільшого поширення набули ігрові технології. Використання комплексних ігрових технологій з урахуванням специфіки навчально-виховного процесу з фізичної культури можливе у навчальній та позаурочній роботі. У першому випадку – включення ігрової технології в традиційну структуру класу та в логіку традиційних методів навчання, у другому – використання нетрадиційної ігрової технології [5; 9].

Серед найважливіших особливостей гри – те, що і діти, і дорослі поведуться так, як в найекстремальніших ситуаціях, на межі подолання труднощів. Причому такий високий рівень активності майже завжди досягається ними добровільно, мимоволі, значною мірою. Людина розкривається, відмовляється від психологічного захисту в грі, втрачає пильність, стає сама собою. Це може пояснюватися тим, що учасник гри вирішує ігрові завдання, захоплений ними і тому не готовий до протидії з іншого боку. Можливо цим, в якійсь мірі, визначається висока продуктивність навчального впливу ігрових ситуацій [4].

Останнім часом учні все частіше використовують комп'ютерні технології у фізичному вихованні, що дає змогу індивідуалізувати та інтенсифікувати фізкультурний процес, підвищує активність учнів, підвищує їх мотивацію до руху, створює умови для самостійної роботи, сприяє підвищенню самооцінки учнів, формує вміння. комфортні умови в процесі занять. Результатом є підвищення ефективності процесу фізичного виховання учнів. В останні роки широку популярність серед учнівської молоді отримали сучасні форми організації навчальної та розважальної діяльності (майстер-класи, квести, інтелектуальні клуби, тренінги, челленджи, PR-кампанії; акції, проектування, відеопрезентації; флешмоби, косплеї, творчі майстерні, марафони, батл-фести, анімаційні заходи) [9; 10].

Перспективним напрямком підвищення його ефективності є впровадження цих технологій для організації діяльності тих, хто залучений до процесу навчання студентської молоді.

Отже, аналіз змісту інноваційних педагогічних технологій дозволяє зробити висновок, що для вирішення проблеми підвищення ефективності фізичного виховання студентів можливе використання різних видів технологій з урахуванням цілей, завдань, фізичної підготовленості та мотиваційна готовність студентів.

Список використаних джерел

1. Березка С. М. Теоретичні та методичні знання студентів з навчальної дисципліни «фізичне виховання». *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*. 2011. № 3. С. 12–14.
2. Грибан Г. П. Аналіз рухової активності студентів спеціального навчального відділення. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*: зб. наук. праць. Харків, 2012. № 2. С. 25–28.

3. Ильницкая А. С. Образовательный компонент интернет-технологий как стимулирующий фактор к занятиям физической культурой. *Вісник Чернігівського державног педагогічного університету ім. Т. Г. Шевченка*. Міжнародна наукова конференція, Чернігів, 2013. Т. 3. С. 33–38.
4. Круцевич Т., Пангелова Н. Сучасні тенденції щодо організації фізичного виховання у вищих навчальних закладах. *Спортивний вісник Придніпров'я*. 2016. № 3. С. 109–114.
5. Мак Гонигал Д. Реальность под вопросом: Почему игры делают нас лучше и как они могут изменить мир. М.: Манн, Иванов и Фарбер, 2018. 384 с.
6. Москаленко Н. В. Кожедуб Т. Г. Інноваційні підходи до теоретичної підготовки у фізичному вихованні: навч. посіб. Дніпропетровськ: Інновація, 2015. 108 с.
7. Сидорчук Т. В. Використання інноваційних технологій зміцнення здоров'я студенток у навчальному процесі вищих навчальних закладів. *Спортивна медицина*. 2014. № 1. С. 75–79.
8. Сичова Т. В. Інноваційні технології зміцнення здоров'я студенток в процесі фізичного виховання: дис. ... канд. наук з фіз. вих. та спорту : 24. 00. 02; Дніпропетр. держ. ін.-т фіз. культури і спорту. Д., 2012. 290 с.
9. Скрипченко І. Т. Інновації в практичній складовій підготовки майбутніх фахівців до професійної діяльності у дитячо-юнацькому туризмі: практичний досвід. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 15 Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*: зб. наукових праць. К.: Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2020. Вип. 3 К (123) 20. С. 399–405.
10. Скрипченко І. Т., Шуба Л. В. Інноваційний підхід в організації самостійної роботи майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту при опануванні навчальних дисциплін туристської спрямованості. *Науковий вісник ужгородського університету. Серія: «педагогіка. Соціальна робота»*. Ужгород: Вид-во УжНУ «Говерла», 2018. Том 2. № 1 (42). С. 368–372.

Nika Kolomiets

BENEFITS OF A YOUNG AGE IN LANGUAGE LEARNING

In Linguistics, the effect of age on second language learning ability is still an unresolved subject. However, there is still a popular perception that young children are better at second language acquisition (SLA) than adults who are new to the language. Additionally, age has been identified as a key element in predicting language learners' success in learning a foreign language, which is in
